

Vinod Khurana v. Commissioner of Income Tax, 496
Amritsar & another (Jawahar Lal Gupta, J.)

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ ਮੋਹੰਤਾ ਜੇ. ਜੇ

ਵਿਨੋਦ ਖੁਰਾਣਾ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਤੇ
ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

2000 ਦਾ CWP ਨੰ. 8275

31 ਜੁਲਾਈ, 2001

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961-ਐੱਸ. 234-ਬੀ — ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1994-95 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1998 ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ- ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ-ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ-ਉਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ — ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਚਾਰਜਯੋਗ ਸੀ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਫਸਰ ਖੁਦ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮੰਗ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਨਾਲੋ-ਨਾਲ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ-ਧਾਰਾ 234-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਰਿੱਟ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੈਸਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਉਸੇ ਦਿਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਦੈ ਮਿਸਤਾਨਾ ਭੰਡਾਰ ਅਤੇ ਕੰਪਲੈਕਸ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, 222 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 44 ਅਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਂਚੀ ਕਲੱਬ ਲਿਮਿਟਡ 247 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 209 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਟੈਸਟ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਹ ਵਰਣਨ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1994 95 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1998 ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਰਕਮ ਧਾਰਾ 234-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ

ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ। ਵਿਆਜ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ 23)

ਏ ਕੇ ਮਿੱਤਲ, ਅਕਸ਼ੈ ਭਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ

ਆਰ.ਪੀ ਸਾਹਨੀ, ਰਾਜੇਸ਼ ਬਿੰਦਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ

ਨਿਰਣਾ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ ਜੋ.

(1) ਕੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 234B ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1994-95 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ, ਇਹ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ? ਇਹ ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਕੁਝ ਤੱਥ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1994-95 ਲਈ ਆਮਦਨ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। 98515/-। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਫਸਰ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਬੈਂਕ ਪਾਸ-ਬੁੱਕ ਵਿੱਚ 5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਜਿੱਤਣ ਲਈ" ਉਹ ਇਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1994-95 ਲਈ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੌਂਪ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਦੰਡਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ।

(3) 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1998 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਆਮਦਨ ਦਾ ਇੱਕ

ਸੋਧਿਆ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨੋਟ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ:-

"ਕੋਈ ਵਿਆਜ 234-A, 234B ਅਤੇ 234C ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਆਮਦਨ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਅਤੇ A/Y ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਰਕਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ"।

(4) ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ Annexure P.2 'ਤੇ ਹੈ। 6 ਅਗਸਤ 1998 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 148 ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। 12 ਜਨਵਰੀ, 2000 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ

ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸਯੋਗ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 5,98,520 ਹੈ। ਅੱਗੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ-

“ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਆਜ ਲਓ। ਦੀ ਧਾਰਾ 271(I)(c) ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਚਲਾਨ ਜਾਰੀ ਕਰੋ”।

(5) ਉਸੇ ਦਿਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ. 12 ਜਨਵਰੀ, 2000 ਨੂੰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 156 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 234B ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਸੀ। 2,06,940 ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਐਡਜਸਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 2,05,865 ਹੈ।

(6) ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ (ਅਪੀਲ), ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੈਟੀਟਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਨੁਬੰਧ P.6 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 28 ਫਰਵਰੀ, 2000 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ Annexure P.7 'ਤੇ ਹੈ। ਇਹ ਆਗਿਆ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 29 ਫਰਵਰੀ, 2000 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਨੁਬੰਧ P.8 'ਤੇ ਹੈ। 7 ਜੂਨ, 2000 ਨੂੰ,

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 271(I)(c) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਨੁਬੰਧ P.9 'ਤੇ ਹੈ।

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 10000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਉਠਾਉਣ 'ਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ 234 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ 2,06,940 ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਹੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(8) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਰਾਜੀਵ ਅਗਰਵਾਲ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 264 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਹੈ। ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਥਿਤ ਤੋਹਫਾ 5 ਲੱਖ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, "ਉਕਤ ਰਿਟਰਨ ਨੂੰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 139(5) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਰਿਟਰਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।" ਇਹ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਹਫੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਖੋਜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। 5,98,520 ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 148 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਰਿਟਰਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਵਾਧੂ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ "12 ਜਨਵਰੀ, 2000 ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ"। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ "ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੰਗ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

(9) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਨਕਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(10) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਗਏ।

(11) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਏ.ਕੇ. ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 234 ਬੀ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਉਦੈ ਮਿਸ਼ਤਾਨਾ ਭੰਡਾਰ ਅਤੇ ਕੰਪਲੈਕਸ ਬਨਾਮ ਪਟਨਾ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1)। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਾਂਚੀ ਕਲੱਬ ਲਿਮਟਿਡ (2), ਜਦੋਂ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(12) ਮਿਸਟਰ 'ਆਰਪੀ ਸਾਹਨੀ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 264 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ

ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਫਸਰ ਨੇ ਵਿਆਜ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(13) ਮੰਨਿਆ ਕਿ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। 5,98,520 ਹੈ।

(1) 222 ITR 44

(2) 247 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 209

ਨੇ ਹੁਕਮ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। “ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲ ਕਰੋ। . . ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਚਲਾਨ ਜਾਰੀ ਕਰੋ”। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਉਸੇ ਦਿਨ, ਇੱਕ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ। 2,39,454 ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਅਤੇ ਰੁ. ਧਾਰਾ 234 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ 2,06,940. ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ 4,46,394, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 2,40,529 ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 156 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਹੈ। 2,05,865 ਹੈ।

(14) ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਕੀ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਧਾਰਾ 234 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ?

(15) ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਫਸਰ ਨੇ ਸਿਰਫ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ - “ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲ ਕਰੋ”। ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਧਾਰਾ 234 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਇਹ ਰਕਮ ਧਾਰਾ 156 ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਦੈ ਮਿਸ਼ਤਾਨਾ/ਰਾਂਚੀ ਕਲੱਬ ਦੇ ਕੇਸਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਡਿਮਾਂਡ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਸਨੇ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ:-

“ਸੈਕਸ਼ਨ 156 ਦੀ ਬੇਅਰ ਰੀਡਿੰਗ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਤਾਂ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਵੇ। ਅਸੈਸੀ ਤੇਜ ਕੁਮਾਰੀ ਦੇਵੀ (1995 (R) ਦਾ CWJC NO. 2732 (R) ਅਤੇ

CWJC ਨੰਬਰ 2780 of 1995 (R) ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ 234A, 234B ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਂ 234C. ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ਼ਨ ਚਾਰਜ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ "ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਣ" ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਖਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੇਜ ਕੁਮਾਰੀ ਦੇਵੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਆਰਡਰ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੇ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ ਦਫਤਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ। ਵਿਆਜ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ [ਸੈਕਸ਼ਨ 139(8) ਅਤੇ 139(8)] ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਜਾਂ ਦੇਰੀ ਲਈ ਅਤੇ ਅਗਾਊਂ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਸੈਕਸ਼ਨ 215, 216, 217, 234B ਅਤੇ 234C)। ਡਿਮਾਂਡ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਰਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਸ਼ਾਂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਣ ਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 156 ਅਧੀਨ ਮੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਅਸੈਸੀ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਕਿ 1995 (R), 1995 (R) ਦੇ 3287, 1995 (R) ਦੇ 3562, 1995 ਦੇ 3494 (R) ਵਿੱਚ CWJC

ਨੰਬਰ 3609 ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ 1995(R) ਦੇ 3527, ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 234A, 234B ਜਾਂ 234C ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਨੋਹਰ ਗਾਂਡਿਵਾਨੀ V. CIT, [1983] 139 ITR 498 ਅਤੇ CIT ਬਨਾਮ Wiliard India Ltd. [1993] 202 ITR 423 ਅਤੇ ਗੁਹਾਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸੀਆਈਟੀ ਬਨਾਮ ਨਮਦੰਗ ਟੀ ਕੰਪਨੀ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ [1993] 202 ਆਈਟੀਆਰ 414 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)।

(16) ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਰਾਂਚੀ ਕਲੱਬ ਲਿਮਟਿਡ, 247 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 209 (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

“ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।”

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ।
”

(17) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਖਾਸ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 234-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਅੰਕੜੇ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਜ਼ਿਕਰ ਹੀ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(18) ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਤਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ"। ਕੀ ਇਹ ਟੈਸਟ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ?

(19) ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਡਿਮਾਂਡ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 4 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸਰਕਲ 1(2), ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 5 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸੇ ਸਰਕਲ ਦਾ ਇੱਕ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਅਸੀਂ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਨੀ ਨੇ ਹਦਾਇਤਾਂ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸਨ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P. 5 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਗਲਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਹੁਕਮ ਇੱਕੋ ਦਿਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਬਾਰੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਚਾਰਜਯੋਗ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਹੁਕਮ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਦੈ ਭੰਡਾਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਟੈਸਟ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ। ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(20) ਸਥਿਤੀ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾ ਆਈਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ- “ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਆਜ ਚਾਰਜ ਕਰੋ” ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਵਸਥਾ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਕਮ ਵੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਦਿਨ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ ਰਕਮ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਥਿਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਹੋਵੇਗੀ।

(21) ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਗਣਨਾ ਆਦਿ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। 'ਮੁਲਾਂਕਣ' ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ 'ਟੈਕਸਯੋਗ ਆਮਦਨ' ਅਤੇ 'ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ' ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿੱਚ

ਕਲਿਆਣਕੁਮਾਰ ਰੇ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ , (3) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ:-

ਮੁਲਾਂਕਣ' ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਗੋਂ ਟੈਕਸ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨੀ, ਸਗੋਂ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 156 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961, ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਨੂੰਨ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਗਣਨਾ (ਭਾਵ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਕਮ ਦੀ) ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਇੱਕੋ ਸ਼ੀਟ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਸ਼ੀਟ 'ਤੇ 'ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ' ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਫਾਰਮ ਨਹੀਂ ਲਿਖਦਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਕਟੌਤੀਆਂ, ਰਾਹਤਾਂ, ਅਤੇ ਅਡਜਸਟਮੈਂਟਾਂ ਦੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਸ਼ੁੱਧ ਟੈਕਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅੰਕਗਣਿਤ ਹੈ ਪਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਇਸ ਲਈ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਮਾਯੋਜਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਉਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਤੁਰੰਤ। , ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਗਣਨਾ ਸ਼ੀਟਾਂ 'ਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 143(3) ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ", (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

(22) ਥੀਓਆਬੋਵੀਆ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਇਨਫਵਿਊ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਦਫਤਰ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ

ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਗਣਨਾ ਸ਼ੀਟ 'ਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(3) 191 ਆਈਟੀਆਰ 634

(23) ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੈ? ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ, ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ Annexure P.4 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ, ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ Annexure P.5 ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਸੇ ਦਿਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਦੋਂ ਮਿਸਤਾਨਾ/ਰਾਂਚੀ ਕਲੱਬ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਟੈਸਟ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਹ ਵਰਣਨ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1994-1995 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਅਪ੍ਰੈਲ 1998 ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਰਕਮ ਧਾਰਾ 234-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ। ਵਿਆਜ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(24) ਸਾਡੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(25) ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ।

(26) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਲਾਗਤਾਂ pko/ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ

ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਈਸ਼ਵਰਜੋਤ ਕੌਰ

ਜੇ. ਐਸ. ਖੇਹਰ ਜੇ

ਵਿਜੇ ਸੋਮਾਨੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

CAPT. ਅਜੈ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

EPNo. 2000 ਦੇ 8

20 ਅਗਸਤ 2001

ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ, 1951 - ਐੱਸ. 80, 81, 83, 86(5), 100
ਅਤੇ 123—ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ, 1908—0. VI Rls. 15 ਅਤੇ 16,
O.VIIRI. 11—ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ, 1961—ਫਾਰਮ 25—ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ —
ਕ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ—ਪੂਰਾ